

Abstrakt

Na poli forenzní antropologie i bioarcheologie dochází k neustálému hledání vhodnějších a spolehlivějších metod, které by umožnily odhad věku a sezonality v době úmrtí jedinců. Tato práce je věnována metodě cementochronologie. Je to metoda, která pracuje s kontinuálně rostoucí zubní tkání - cementovou vrstvou, jejíž pravidelné periodické přirůstání úzce koreluje s přibývajícím věkem. Diplomová práce se opírá o 2 soubory zubů jedinců známého věku a sezóny extrakce, které pocházejí z různých geograficky odlišných populací – české a malajské. Soubor české populace obsahuje celkem 21 zubů, soubor malajské populace obsahuje 11 zubů. Z těchto vzorků byly zhotoveny histologické preparáty a od každého jedince bylo analyzováno 5 řezů, u kterých byly počítány přírůstkové linie cementové vrstvy kořene a pro odhad sezonality charakter poslední přírůstkové linie.

Námi dosažené výsledky odhadu věku se u obou souborů, české i malajské populace, blížily věku chronologickému daného jedince. U vzorků souboru české populace byl průměrný rozdíl mezi těmito věky 1,15 roku, přičemž častěji docházelo k nadhodnocování výsledků.

U souboru vzorků malajské populace byl průměrný rozdíl (-1,68) roku a zde je pozorován trend podhodnocování výsledků. Také sezonalita odečtena na základě charakteru poslední přírůstkové linie odpovídala u osmi z devíti případů hodnotám ze záznamů.

Díky zkoumání vzorků odlišného původu můžeme konstatovat, že cementochronologie je vhodnou metodou jak pro odhad věku, tak i sezonality. Naše výsledky naznačují, že cementochronologie je metodou odhadu věku, která může být použita bez ohledu na geografický původ jedince nebo na původ vzorku, tedy zda se jedná o zuby populace recentní či archeologické.

Klíčová slova: forenzní antropologie, bioarcheologie, cementochronologie, věk dožití, sezonalita